

عنوان مقاله:

پاسداشت اصول دادرسی در داور

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد و تحلیل آراء قضایی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حسن کیا - دکترای حقوق خصوصی از دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی و مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

رای شعبه ۲۶۵ دادگاه عمومی تهران از جهت توجه به جهات نامنصوص نادرستی رای داور شایسته گرامی‌داشت است. این رای در بخشی که پاس داشت اصول بنیادین دادرسی در داور را بایسته دانسته است و دربخشی دیگر که به بایستگی موجه و مدلل بودن رای داور اشاره دارد و پاس نداشتن آنها را دستاویز نادرستی رای داور دانسته، دقیق و درست است و این نکته که این امور از حقوق باشندگان داور است و بی توجهی به آنها خلاف مقررات موجد حق است و حقی را که قانون گذار برای کسان شناخته مورد بی مهری قرار داده و این همان بند یک ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی است. پس دادرسی گرامی، هم در راه یافتن دستاویزها و هم در انطباق آن بر قانون، راه را به درستی پیموده است. در بخشی که دو بار رای دادن داور را ناهمسو با بنیاد فراغ دادرسی دانسته و قاعده پیش گفته را بدون نص، به داور گسترش داده است از نگاه نگارنده ره بدرستی نپیموده و قاعده فراغ دادرسی به گونه روان در رسیدگی دادرسان دولتی، در داور جریان ندارد، چون داور برپایه آهنگ و خواست دوسو بوده و از بندوبست رسیدگی در دادگاههای دولتی رها می‌باشد، به همین خاطر است که طرفین حتی می‌توانند به همداستانی یکدیگر، رای داور را کلی یا جزئی بی‌اعتبار کنند و قیاس دادرسی و داور و گسترش فرمانهای دادرسی به داور، آن هم بدون آشکارگویی قانون گذار، جایگاه گمان‌مندی و به نگاه نگارنده توجیه پذیر نیست.

کلمات کلیدی:

اصول دادرسی، جهات نامنصوص، فراغ داور، موجه بودن، مدلل بودن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599355>

